Broj: S1 3 U 033141 19 U
Sarajevo, 07.06.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Javno preduzeće „Putevi Republike Srpske" d.o.o. Banja Luka, Trg Republike Srpske broj 8/X, protiv rješenja broj: JN2-01.07-1-1113-6/19 od 12.06.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.06.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, uvažena je žalba ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor i nalaženo tužitelju da postupi po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019. godine, u roku od 15 dana po zaprimanju ove odluke, donese odgovarajuću odluku. Obavezan je ugovorni organ JP Putevi RS d.o.o. Banja Luka, da ponuđaču Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00 KM plus 17% PDV-a, u ukupnom iznosu od 526,50 KM, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Uvažen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje psotupka ponuđaču Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor u iznosu od 10.000,00KM te navedeno da će Ured za razmatranje žalbi BIH, pokrenuti prekršajni postupak protiv ugovornog organa.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede upravnog postupka. Tužitelj ističe da se u konkretnom slučaju predmet ne može rješavati dok se ne donese odluka u predmetu pod brojem S1 3 U 031767 19 U koji predmet je u vezi sa ovom javnom nabavkom i pobijanim rješenjem. Tužitelj smatra da je tužena u dvije iste pravno činjenične stvari donijela

različite odluke i to po žalbi ponuđača Niskogradnja Marjanović i to u jednom rješenju žalbu odbija a u drugom uvažava. Osim toga, tužitelj ukazuje i da nije moguće da tuženi i Agencija za javne nabavke imaju različite stavove. Tužbom ukazuje da je konkretna predmetna tužba bespredmetna dok se ne donese odluka od strane Apelacionog upravnog vijeća. Međutim, tužitelj ukazuje da je pobijanim rješenjem tuženi povrijedio odredbe člana 72. Zakona o javnim nabavkama BiH, u kojoj odredbi je propisano da se ugovor o javnoj nabavci zaključuje i provodi po odredbama Zakona o obligacionim odnosima. Dakle tužitelj, je u predmetnom postupku donio odluku i zaključio ugovor sa ponuđačem Prijedorputevi i Kozaraputevi a na navedenu odluku je žalbu izjavio ponuđač Niskogradnja Marjanović ali je tuženi istu žalbu odbio pa je ugovor zaključen. Navedena odluka je stim u vezi postala pravomoćna i konačna. Navedeni postupak je tužitelj proveo u skladu sa zakonom. Međutim, činjenica da je tužitelj obaviješten od strane suda da je ponuđač Niskogradnja Marjanović pokrenuo upravni spor protiv navedenog rješenja i da je podnesen zahtjev za odlaganje izvršenja konačnog akta kojim je prvobitno odbijena žalba ovog žalitelja se ne može staviti na štetu tužitelja. Dakle, tuženi je također trebao imati u vidu da kada je Sud BiH uvažio zahtjev žalitelja za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta i kada je donio odluku kojim je uvažio tužbu žalitelja, ugovor sa Kozaraputevi i Prijedorputevi je već bio završen. Stoga tužitelj smatra da tuženi nije mogao donijeti prješenje kojim je poništio Odluku o izboru o najpovoljnijeg ponuđača 9 (devet) mjeseci od zaključenja Okvirnog sporazuma nego je u konačnici trebao postupiti u skladu sa članom 116. Zakona o javnim nabavkama BiH a ne poništiti Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018.godine. Zbog toga tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži a osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirano lice, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjm uvažena je žalba ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor izjavljena zbog nepostupanja ugovornog organa po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019.godine, u postupku javne nabavke radova održavanja i zaštite magistralnih i regionalnih puteva i objekata na putevima u oblasti 1 u Republici Srpskoj na period od 4 godine, i naloženo ugovornom organu, tužitelju da postupi po tom rješenju i da u roku od 15 dana od dana zaprimanja ove odluke donese odgovarajuće rješenje. Ugovorni organ je obavezan da žalitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00KM plus PDV 17% što iznosi 526,50KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Uvažen je zahtjev žalitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog psotupka u iznosu od 10.000,00KM a tuženi organ će pokrenuti prekršajni postupak protiv ugovornog organa po izvršnosti ovog rješenja. Prema obrazloženju osporenog rješenja tuženi je u konkretnom predmetnom postupku, donio rješenje broj JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019. godine, kojim je uvažio žalbu ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor te poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018.godine a predmet vratio na ponovni postupak ugovornom organu. Analizirajući prigovor iz žalbe žalitelja kao i izjašnjenje tužitelja, tuženi je ocijenio da

nije osnovan poziv tužitelja kojim u žalbi ukazuje da je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor koji se vodi kod Apelacionog upravnog vijeća Suda BiH, iz razloga jer su u skladu sa članom 111. stav 13. Zakona o javnim nabavkama BiH rješenja koja donosi Ured za razmatranje žalbi BiH, konačna i izvršna. S tim u vezi, činjenica da je tužitelj protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor i izjavio zahtjev za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta ali sud još uvijek nije donio svoju odluku, nije od utjecaja na predmetnu stvar jer je ugovorni organ, po ocjeni tuženog bio dužan da postupi u skladu sa rješenjem tuženog od 21.01.2019.godine. Zbog toga je tuženi našao da je ugovorni organ, postupio suprotno odredbi člana 111. stav 13. i prekršio odredbu člana 116. stav 2. tačka n) Zakona o javnim nabavkama BiH što je rezultovalo ćutnjom uprave jer nije postupljeno u skladu sa uputama drugostepene instance. U skladu sa odredbom člana 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 111. stav 1). do 12). Zakona o javnim nabavkama BiH («Službeni glasnik BiH» broj: 39/14), *(Odjeljak E. Odlučivanje po žalbi)* propisano je kako može postupiti Ured za razmatranje žalbi BiH u postupku pravne zaštite. U stavu 13. navedene zakonske odredbe propisano je da je rješenje ili zaključak URŽ-a iz ovog člana je konačno i izvršno. Odedbom člana 116. Zakona, propisan je prekršajni postupak pa je tako propisano da Ured za razmatranje žalbi BiH, podnosi prekršajnu prijavu kod nadležnog suda za prekršaje, kada utvrdi da je bilo povreda postupka javne nabavke koje predstavljaju prekršaj u smislu odredbi ovog zakona.

S tim u vezi ovo vijeće cijeni da nije osnovan ali ni relevantan za konkretni predmetni postupak, prigovor iz tužbe da tuženi nije mogao poništiti ugovor, okvirni sporazum nego je samo mogao eventulano pokrenuti prekršajni postupak. Dakle u konkretnom predmetnom slučaju, doneseno je pobijano rješenje kojim je tužitelju naloženo postupanje po rješenju tuženog broj: JN2-01-07-1-490-6/18 od 21.01.2019.godine, kojim je u tom postupku poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018.godine a koje rješenje tuženog je pravomoćno i izvršno postalo u momentu donošenja istoga. Ovo posebno imajući u vidu da u prethodnom postupku, Sud BiH nije uvažio ni zahtjev za odlaganje izvršenja tog akta ali i da je odbio tužbu tužitelja. U konačnici kako i sam poziva u tužbi na presudu Apelacionog odjeljenja, presudom broj: S 1 3 U 031767 20 Uvp od 04.03.2021.godine, u navedenoj presudi u koju je i ovo vijeće izvršilo uvid, Apelaciono vijeće je odbilo zahtjev za preispitivanje sudske kojom je odbijena tužba tužitelja izjavljena protiv rješenja tuženog od 21.01.2019.godine.

U svakom slučaju, ovo upravno vijeće ukazuje da se u konkretnom predmetnom slučaju bavilo ocjenom zakonitosti samo konačnog upravnog akta koji je predmet ove tužbe te ostale prigovore usmjerene protiv rješenja iz prethodnog postupka sud nije cijenio jer nisu od utjecaja na konačni ishod. Stoga je pravilno obrazloženje pobijanog rješenja te i ovo vijeće prihvata da su se, uslijed nepostupanja tužitelja kao ugovornog organa po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019.godine a cijeneći da je to rješenje Ureda za razmatranje žalbi BiH konačno i pravomoćno i potvrđeno presudom suda BiH, stvorili uslovi za postupanje

u smislu člana 116. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno za pokretanje prekršajnog postupka I za postupanje po rješenju tuženog od 21.01.2019.godine.

Dakle pobijano rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica obzirom da tužitelj nije postupio u skladu sa uputama drugostepenog rješenja. To znači i da rješenje sadrži izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Slijedom navedenog nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi donosio različita rješenja po istom pravnom osnovu obzirom da je tuženi postupao u skladu sa uputama iz presude ovog suda kako je to i propisano u odredbama člana 60-65. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH broj: 29/02 do 53/16).

Kako je obrazloženje rješenja doneseno i pravilnom primjenom materijlanog propisa, Zakona o javnim nabavkama BIH, to je ovaj sud tužbnu odbio kao neosnovanu. Ovo vijeće u svakom slučaju napominje da je u skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BIH, Ugovorni organ dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Odugovlačenje postupaka, planiranje javnih sredstava a ne izvršavanje javnih nabavki i nije u interesu ni jednoj od stranki u postupku. Stoga je neophodno da ugovorni organi provode postupke u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo